

Medlemmer af Folketinget Bjarne Laustsen (S), Carsten Hansen (S), Pernille Blach Hansen (S) og Lene Jensen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af førstehjælp som obligatorisk fag på sygeplejerskeuddannelsen.
(Beslutningsforslag nr. B 70).

Medlemmer af Folketinget Ole Sohn (SF), Aage Frandsen (SF) og Villy Søvnald (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om tilskud til vanskeligt stillede børns fritidsaktiviteter i form af et fritidsklippekort.
(Beslutningsforslag nr. B 71).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL), Line Barfod (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Søren Søndergaard (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre dyrevelfærd ved transport af dyr.
(Beslutningsforslag nr. B 72).

Videnskabsministeren (Helge Sander) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om europæisk samarbejde om forskning og innovation.
(Redegørelse nr. R 6).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget økonomi- og erhvervsministeren, udenrigsministeren, indenrigs- og sundhedsministeren og undervisningsministeren.

Indtil dette øjeblik er der til økonomi- og erhvervsministeren anmeldt følgende hovedspørgsmål, som vil få ordet i denne rækkefølge:

1. Keld Albrechtsen
2. Anne-Marie Meldgaard

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Til udenrigsministeren er indtil nu anmeldt:

3. Villy Søvnald
4. Holger K. Nielsen
5. Jørn Jespersen
6. Peter Skaarup

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgsmål til udenrigsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Til indenrigs- og sundhedsministeren er indtil nu anmeldt:

7. Arne Toft

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Til undervisningsministeren er indtil nu anmeldt:

8. Louise Frevert
9. Arne Toft

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgsmål til undervisningsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Det er nok tvivlsomt, om vi kan nå flere igenem end dem, der er på listen allerede.

Det første spørgsmål stilles til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Keld Albrechtsen.

Spm. nr. US 28

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge økonomi- og erhvervsministeren, om ikke han i dag bitterligt fortryder den

måde, som Nordsøaftalen sidste år blev skruet sammen på. For skatteministeren måtte jo i sidste uge i Folketingssalen indrømme, at hans forslag om nedsættelse af selskabsskatterne medfører, at olieselskaberne, A.P. Møller og DUC m.fl. ude i Nordsøen, får en nettogevinst på ca. 300 mio. kr. Der er en direkte nedsættelse af selskabsskatten på 550 mio. kr., og det er altså de 300 mio. kr. af dem, der bliver en nettogevinst. Det er de foreløbige oplysninger, skatteministeren var nødt til at tilstå over for Folketinget.

Vi andre sagde jo dengang, at det her kunne blive en ren foræring til A.P. Møller, og nu har det så desværre vist sig også at være tilfældet. Vil ministeren gøre noget ved det?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg er utrolig glad for den aftale, vi indgik sidste år med et bredt flertal i Folketinget med A.P. Møller-Mærsk om olieproduktionen i Nordsøen. Det, vi kan konstatere i dag, er, at hvis vi ser provenuet i dag i forhold til tidligere, så får vi et stort provenu med de høje oliepriser, vi ser i øjeblikket. Det seneste skøn viser, at statens indtægter for aktiviteterne i Nordsøen i 2004 vil blive på næsten 17 mia. kr. ved en oliepris på 39 dollar pr. tønde.

Jeg vil stille og roligt sige, at det ikke er så ringe endda i forhold til det, vi fik tidligere. Vi har fået en højere marginalbeskatning på Nordsøen. Og så må jeg lige understrege: Det er sådan, at firmaet i Nordsøen jo ikke får det fulde udbytte af den her nedsættelse af selskabsskatten på 2 pct., i og med at vi med kulbrinte skatten går ind og henter halvdelen i forhold til andre firmaer.

Kl. 12.05

Men det er altså et firma, der behandles næsten som alle de andre, fordi kulbrintebeskatningen går ind og tager noget her.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kom ministeren med en hel masse oplysninger, som ikke har noget med den her sag at gøre. Det er jo klart, at der bliver større indtægter til både staten og olieselskaberne, fordi oliepriserne stiger. Det har intet med det her spørgsmål at gøre.

Men jeg vil godt spørge ministeren, om ikke det er bemærkelsesværdigt, at i en situation, hvor olieselskaberne får større gevinst, fordi oliepriserne stiger, for det gør de jo også, skal de

oven i købet belønnes med en nedsættelse af selskabsskatten, som brutto altså giver dem 550 mio. kr., og netto giver dem 300 mio. kr.

A.P. Møller skal belønnes med 300 mio. kr. i julegave oven i enorme ekstraindtægter, som kommer som følge af prisstigningerne.

Derfor spurgte jeg skatteministeren, hvorfor i alverden man havde ladet oliesektoren ude i Nordsøen omfatte af den her selskabsskattenedsættelse. For jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte, at hvis formålet skulle være at holde virksomhederne her i Danmark ved at nedsætte selskabsskatten, så er det jo ikke relevant i forhold til Nordsøen. Den er vel nogenlunde, hvor den er.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det, jeg hører, er, at hr. Keld Albrechtsen vil have en forskellig selskabsskat i Danmark, afhængigt af om man driver en virksomhed, hvor konjunkturerne er gode i øjeblikket, eller hvor konjunkturerne ikke er gode. Det er jo det, jeg hører.

Jeg tror uden lige at kunne erindre det, at den tidligere regering faktisk på et tidspunkt var inde i den øvelse om, at der skulle være en anden selskabsskat på Nordsøen end den, der skulle være på selve landjorden her i kongeriget. Den gik ikke, så vidt jeg erindrer.

Men jeg vil blot sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi altså i øjeblikket har lavet en aftale, der giver milliarder i kassen, et stort provenu i forhold til tidligere, en større marginalbeskatning, et meget sundere skattesystem, en måde, hvorpå vi sørger for at få udnyttet ressourcerne helt og holdent i Nordsøen. Det er det, denne sag drejer sig om.

Vi behandler alle firmaer i kongeriget ens ved, at de får en nedsættelse på 2 pct. Hertil kommer oven i købet, at halvdelen af det, hvilket hr. Keld Albrechtsen selv siger, jo er fanget af kulbrintebeskatningen.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi foreslog jo, at der skulle være mulighed for at indhente det her beløb, som nu gives i ekstra julegave til de allerrigeste mennesker i dette land.

Var det ikke en mulighed at sætte kulbrinteskatten op, så vi neutraliserer den gevinst? Det kan da ikke være rigtigt. Men det er måske regeringens politik, at det er de allerrigeste, der i år særskilt skal have en ekstra julegave. Vi så det også et andet sted. I en situation, hvor landbru-

get havde fået 800 mio. kr. mere i støtte, kom skatteministeren med et forslag om, at så skulle jordskatterne nedsættes med 168 mio. kr. Det skulle være en kompensation for nogle tab, landbruget havde lidt, hvor det viste sig, at de fik 800 mio. kr. mere i støtte. Det fik de så kompensation for.

Nu er det det samme med A.P. Møller og olie-selskaberne. De får en masse ekstra indtægter til næste år på grund af de stigende oliepriser, og som belønning for det skal de have 300 mio. kr. i ekstra julegave. Er det princippet i regeringens økonomiske politik?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Princippet i regeringens politik er jo netop, at i en situation, hvor olieprisen stiger, får staten også flere penge ind i statskassen. Vi har lavet en gedigen aftale, der i år giver i nærheden af 17 mia. kr. ved en oliepris på 39 dollar pr. tønde, og så kan hr. Keld Albrechtsen jo prøve at bladre tilbage i kalenderen og se, hvad provenuet til staten har været tidligere.

Det her er en god aftale, der giver et provenu til A.P. Møller-Mærsk, og vi sørger for, at vi får ressourcerne i Nordsøen udnyttet, så vi får tømt lagrene derude. Vi må blot konstatere, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at der er lighed for loven her i kongeriget.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål.

Kl. 12.10

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren vil simpelt hen ikke svare på de spørgsmål, jeg stiller. Jeg stiller spørgsmålet, om det er regeringens princip her ved slutningen af året 2004, at de allerrigeste mennesker, hvad enten det er godsejere eller ejere af olieselskaber, skal have en ekstra julegave. Det er jo det, skatteministeren har iværksat.

Så spørger jeg besindigt jysk, om man så ikke i det mindste kunne neutralisere den gevinst til DUC ved at sætte kulbrinteskatten op. Det vil vi da prøve at fremsætte forslag om, så vi kan få en diskussion af det, for vi synes ikke, det er rimeligt, at mennesker, der er så rige, oven i købet skal forgyldes af staten i en situation, hvor der måske var andre mennesker i dette land, der havde væsentlig mere brug for 300 mio. kr. De

allerdårligst stillede i dette land ville kunne mærke det til jul og ville virkelig for alvor kunne få en god jul, hvis man brugte 300 mio. kr. dem. Jeg er ikke sikker på, at man henne på Esplanaden lider nogen særlig nød, hvis vi skulle gå hen og neutralisere de 300 mio. kr. ...

Formanden:

Ja tak.

Keld Albrechtsen (EL):

... så derfor vil jeg bede ministeren svare på det spørgsmål, jeg stiller.

Formanden:

Så er det ministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at en mand er en mand og en aftale en aftale. Vi har indgået en aftale, og i den aftale ligger, at hr. Keld Albrechtsen ikke bare kan komme og sige: Nu skruer vi op, fordi der er selskabsnedsættelser til alle her i kongeriget. Sådant er verden ikke indrettet. Og så springer hr. Keld Albrechtsen jo med begge ben hen over, hvor stort et provenu et sundt skattesystem får, hvilket gør, at staten får en masse. Jeg synes, at hr. Keld Albrechtsen i denne juletid skulle glæde sig over, at vi ser et provenu nu i år, der ser fantastisk ud, fordi vi har fået lavet beskatningen om, når vi nu kommer ind i det nye år.

Spm. nr. US 29

Anne-Marie Meldgaard (S):

Her i weekenden kunne vi se, at regeringen går ind for genbrug, for økonomi- og erhvervsministeren kom med et forslag om, at man kunne trække i danske borgeres kontanthjælp og også idømme dem bøder, hvis deres børn ikke mødte op til undervisningen i folkeskolen. Det er et forslag, som integrationsministeren prøvede sig frem med for et års tid siden.

Nu er det jo sådan, at vi har undervisningspligt her i Danmark, og vi har ikke skolepligt. Derfor vil jeg gerne vide, hvordan økonomi- og erhvervsministeren har forestillet sig, at den her ordning om bøder og træk i børnecheck skal administreres.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan jo høre, at fru Meldgaard går mere op i teknik end i det, det drejer sig om. Udgangspunktet for mig i denne sag og årsagen til, at jeg melder ud i denne sag, er jo netop børnene. Det er børnene og de unge, vi taler om. Vi må konstatere, at der er alt for mange unge mennesker, også fra de etniske grupper, der forlader folkeskolen, uden at de kan gå ud og få en uddannelse. Det synes jeg ærlig talt Socialdemokratiet skulle tage og bekymre sig en smule om.

Man har netop i Helsingør konstateret, at det har en større konsekvens. Det var romaerne, der gik i skole én dag om ugen, og så begyndte man at sanktionere ved at skære i deres overførsler. Lige pludselig kom de så i skole fire dage om ugen. Så fik man at vide, at det måtte man ikke, og så er de tilbage én dag om ugen igen. Det synes jeg faktisk er en ganske alvorlig ting, når vi ser på, hvor mange fra de etniske grupper der forlader folkeskolen uden at kunne få sig en uddannelse. Det synes jeg ærlig talt man skulle bekymre sig lidt om.

Det er sådan, at en god opdragelse giver en god integration, og det er god opdragelse, at forældrene sørger for, at deres børn kommer i skole.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det er netop for børnenes skyld, at jeg er bekymret over den her ordning. For vi ved jo, at lige præcis den gruppe, som erhvervs- og økonomiministeren omtaler her – det anede mig nok, at det var dem, vi talte om, altså dem med anden etnisk baggrund – er dem, der har færrest penge overhovedet.

Min bekymring går på, at deres hverdag i hvert fald ikke bliver nemmere, hvis deres familier ikke har penge. Tværtimod kan jeg se et mønster, som vil gå hen og gøre, at det måske er at opfordre til endnu større kriminalitet blandt de her grupper. Jeg kan da ikke forestille mig, at det lige præcis er det, økonomi- og erhvervsministeren ønsker med den baggrund, ministerens parti lægger for dagen omkring ret.

Kl. 12.15

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Hvis jeg skal prøve at tegne et billede ud fra det spørgsmål, jeg netop har fået, er det jo, at det var lige før – hvis det er korrekt, hvad fru Anne-Marie Meldgaard siger her – at man skulle sige, at

de, der var dybt kriminelle i Danmark, skulle have nogle flere penge i offentlige overførsler, for så skulle de ikke ud at stjæle. Jeg tror dog ikke, at Socialdemokraterne er kommet så langt ud.

Marienburgmødet gjorde faktisk et stort, stort indtryk på mig. Der sidder repræsentanter fra etniske grupper, der siger: I har ikke stillet krav til os, hvorfor har I ikke stillet krav til os? Nogle af os er faktisk blevet invalideret af, at I ikke stiller krav til os.

Jeg tror ikke, at vi skal være så bange for at stille nogle krav. Vi har nogle ministergrupper, der sidder og arbejder på krav og konsekvens, også på det her område. Jeg synes, det er fair nok, og jeg køber ikke den historie med, at det gør familierne mere kriminelle, fordi man stiller krav til dem.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu behøver man ikke at holde Marienburgmødet for at gå ind i den her problemstilling. Jeg synes også, det er fair nok, at man stiller krav til indvandrerforældre om, at deres børn skal passe skolen. Men jeg har forstået det her forslag sådan, at det er et forslag, som også gælder danske familier.

Derfor er det vigtigt for mig at få præciseret, hvad det er, man vil gøre for den der enlige mor, som måske er alkoholiseret, hvis barn skal passe hende, eller for den indvandrerfamilie, som faktisk passer sit arbejde, men ikke kan se, at deres barn pjækker fra skole, som for øvrigt opfører sig fuldstændig, som vi ønsker de skal gøre her for at blive integreret.

Hvordan skal vi styre det her? Er det lærerne, er det pantefogederne, hvem er det, der skal styre den her ordning?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne understrege, at den bestemmelse, som jeg har markedsført her i weekenden, selvfølgelig skal gælde for alle forældre, uanset om det er en etnisk fynbo, eller om det er en fra de etniske grupper, der kommer udefra. Det skal være en lovgivning, der skal gælde for alle. Så er det igen et spørgsmål om at være bevidst om ansvaret.

Jeg kender godt historien om den enlige mor og også der, hvor der er problemer med skolegangen. Jeg må bare sige, at vi er nødt til at stille nogle krav til forældrene om, at deres børn møder op i skolen. Hvis det er sådan, at forældrene

ikke magter det, er der jo mange redskaber i lovgivningen, der kan tage vare på det.

Men jeg er bare nødt til at sige, at vi mener, at der bør være en økonomisk sanktion, hvis man ikke passer sin skole.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Økonomi- og erhvervsministeren kom i et svar ind på, at der faktisk er utrolig mange i systemet i dag, som skal tage vare på lige præcis den opgave. Og er det her en mistillid til, at de mennesker, der sidder rundt omkring i systemet, ikke varetager den opgave, siden man er nødt til at lave et bødesystem?

Vi har jo allerede indført én ordning: Hvis man er længere tid væk fra skolen, bliver der trukket i børnechecken, altså hvis man tager flere måneder tilbage til hjemlandet på f.eks. genopdragelsesrejser eller bare med forældrene.

Hvor er grænsen for, hvornår man skal trækkes, eller hvornår der skal gives bøder? Den ene del har vi jo løst. Hvor små fraværsskønser skal der være, før de her bøder falder?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu skal jeg jo lade være med at blande mig i teknikken. Jeg har givet udtryk for nogle klare holdninger på et område, hvor vi stiller krav, og hvis forældrene ikke opfylder kravene, må der være en økonomisk sanktion.

Så undrer det mig lidt, at fru Anne-Marie Meldgaard ikke prøver på at se en lille smule på det, der skete i Helsingør. Nu har jeg ikke været i Helsingør, men de meldinger, der er kommet derfra, viser, at det jo er fuldstændig tværpolitisk. Det er ikke noget, der er baseret på den konservative borgmester i Helsingør. Nej, det var faktisk noget, hvor man var enig om, at man var nødt til at gå ind og stille nogle krav og også komme med nogle økonomiske sanktioner, hvis de ikke ville møde op med børnene i deres skole.

Det gav som bekendt resultat, men det flyder nu. Derfor vil jeg sige: Teknik og grænser har vi et ministerudvalg der sidder med.

Så vil jeg gerne lige slutte af med at sige, at det jo ikke drejer sig om dem, der tager deres barn ud af skolen for at tage på skiferie en uge; det er ikke nede i det niveau, vi er.

Det er simpelt hen misrøgt, når børnene ikke møder op i skolen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Så er spørgsmålene til økonomi- og erhvervsministeren sluttet. Tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Så går vi videre til spørgere, der har spørgsmål til udenrigsministeren.

Kl. 12.20

Spm. nr. US 30

Villy Søvndal (SF):

Nu skal vi til Irak. Ifølge Ritzau i dag er danske soldater i en avisartikel i en irakisk avis, den næststørste i øvrigt, blevet beskyldt for at have medvirket til tortur af tilbageholdte irakere under en militær operation, der blev gennemført og afsluttet den 25. november i år i en by 10 km syd for Basra. Jeg er sikker på, at udenrigsministeren er bekendt med forlydenderne.

Der er jo to muligheder, når sådan noget kommer frem. Den ene mulighed er, at det intet har på sig; det er den ene mulighed, det tror jeg også udenrigsministeren er enig i. Den anden mulighed er, at det har noget på sig.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren: Er udenrigsministeren ikke enig i, at under alle omstændigheder, i begge tilfælde, er det vigtigt at få undersøgt, hvad der faktisk er sket?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg går ud fra, hr. Villy Søvndal har hørt forsvarsministerens udtalelser i dag i morgenradioaviserne. Jeg kender ikke sagen andet end fra de offentlige medier, så jeg kan ikke svare på det. Det er et spørgsmål til forsvarsministeren.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes ikke, at jeg udæskede udenrigsministeren ud over forventelige intellektuelle evner. Jeg vil godt gentage spørgsmålet, for at det kan stå helt tydeligt. Det, jeg spurgte udenrigsministeren om, er, at når der kommer sådan nogle forlydender, er der en mulighed: Det er rigtigt, det har noget på sig. Og der er en anden mulighed: Det er urigtigt, det har intet på sig.

Det, jeg stiltørdigt spørger udenrigsministeren om, er: Synes udenrigsministeren ikke, det er vigtigt at få undersøgt under alle omstændigheder i form af f.eks. en redegørelse, om det her har noget på sig, eller om det ikke har noget på sig? Det synes jeg udenrigsministeren må være i stand til at svare på, han har trods alt et direkte ansvar for situationen, som den er i Irak i dag.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo ikke mig, der skal foranstalte en sådan undersøgelse. Det er i så fald forsvarsministeren, så når spørgsmålet stilles til den forkerte person, må man vente, til man får forsvarsministeren i spørgetid. Det kan ikke stilles til udenrigsministeren.

Den danske bataljon afviser, som altså hr. Søvnal har kunnet høre i medierne, at der er noget om det, og så kan motivet være at miskreditere de danske tropper. Man skal jo ikke bare reagere på hvad som helst. Derfor synes jeg ærlig talt, at hr. Villy Søvnal skulle ulejlige sig med at stille spørgsmålet til den minister, der i så fald skal foranstalte undersøgelsen.

Villy Søvnal (SF):

Jeg er enig i, at man ikke bare skal reagere på hvad som helst. Mig forekommer det heller ikke at være hvad som helst, når der er en beskyldning om alvorlig tortur. Jeg synes, det er en alvorlig beskyldning. Når det er alvorligt, og jeg også synes, at udenrigsministeren bør have en interesse i det, er det jo, fordi det har en direkte betydning for danske soldaters sikkerhed.

Det er jo klart, at hvis danske soldater bliver trukket ind i beskyldninger om en tortursag, er risikoen for deres daglige færden i Irak også forøget dagen efter. Det tror jeg udenrigsministeren vil medgive. Derfor spørger jeg bare, og jeg udæsker ikke udenrigsministeren svar på konkrete omstændigheder, for det er jeg med på hører under forsvarsministeren.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om han ikke som ansvarlig udenrigsminister mener, at vi har en fælles interesse i at få afklaret: Er der noget om det her, eller er der ikke noget om det? Det mener jeg sagtens udenrigsministeren kan svare på uden at være forsvarsminister.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er da ikke tvivl om, at det er en meget ubehagelig påstand eller anklage, der kommer. Det kan vi da alle være enige om; det er da meget, meget ubehageligt. Det kan så være lavet for at miskreditere, og det kan være lavet som en hævn for, at de danske soldater har udført en opgave, der skulle udføres. Der kan være mange motiver, og derfor synes jeg ærlig talt, at vi skal have lov til at se på bataljonens vurdering og vurdering af de motiver, der måtte ligge bagved, før vi i det danske Folketing springer frem og drager konklusioner.

Derfor synes jeg ærlig talt, at jeg vil sige, at det er en meget alvorlig sag, som irakerne her rejser. Der kan være meget ubehagelige motiver bag ved den, og dem vil jeg sandelig mene at vi skal have tid til at undersøge nøjere, før vi drager hurtige konklusioner her, som jeg sagde før. Så det er i sidste instans forsvarsministeren, som hr. Villy Søvnal skal henvende sig til om selve undersøgelsen.

Villy Søvnal (SF):

Tak for svaret. Det synes jeg var det tætteste, vi kom på et svar. Jeg er enig i, at der ikke skal drages nogen konklusion. Det er heller ikke det, jeg beder udenrigsministeren om, for det ville være alt for forhastet. Jeg synes bare, vi har en interesse i at få at vide, når den slags grove beskyldninger mod danske soldater er fremsat, om det er rigtigt eller forkert.

Jeg hørte også det svar, som ministeren rundede af med – nu skrev jeg det ned – nemlig at der skulle være tid til en undersøgelse, og det vil jeg godt sige tak for. Tak for tilsagnet om, at vi får en redegørelse, en undersøgelse af, hvad der er passeret. Vi ved ikke, hvad den ender med at konkludere, men der synes jeg i virkeligheden igen, at vi har en fælles interesse.

Kl. 12.25

Er der ikke noget om det, har vi en interesse i at få de danske soldater rensat. Er der noget om det, har vi til gengæld en interesse i – det tror jeg også udenrigsministeren er enig i – at sagen bliver undersøgt til bunds.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Enten må jeg have haft et slip of the tongue, som det hedder på engelsk, eller også må hr. Villy Søvnal have hørt forkert. Jeg sagde, at det, vi skal have tid til, er overvejelser – overvejelser om, hvad motiverne for denne påstand kan være, hvad sandheden er bag ved den, hvad bataljonen siger. For som jeg har sagt flere gange: Vi skal jo ikke nødvendigvis danse efter hver eneste fløjte, der spiller.

Det er en meget alvorlig anklage, og den er jeg helt sikker på forsvarsministeren også beskæftiger sig med. For vi og selvfølgelig også de danske soldater har krav på at blive rensat for den slags anklager. Men jeg vil ikke stå her og love en undersøgelse – det gjorde jeg heller ikke før – for det er forsvarsministeren alene, som kan foranstalte en sådan.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 31**Holger K. Nielsen (SF):**

Ministerens partifælle, Gitte Seeberg, har netop været i Mellemøsten på Vestbredden i Israel og er kommet hjem med nogle meget chokerende meldinger om situationen dernede. Hun siger bl.a. til Berlingske Tidende i dag: Det er et alvorligt problem, at Israel cementerer bosættelsespolitikken og bliver ved med at udvide bosættelserne, og det er et stort problem, at man på ingen måde efterlever køreplanen for fred. Det gør det meget svært at se en fredelig løsning på det her.

Til Ekstrabladet i går siger hun bl.a. følgende: Israelerne spiller dobbeltspil med omverdenen. På den ene side siger Israel, at man vil forhandle om oprettelse af en palæstinensisk stat, men faktisk er, at bosættelserne målrettet arbejder på at udvide deres greb over så store dele af Vestbredden, at det nærmest umuliggør en stat, hvor palæstinenserne ville kunne leve og forsørge sig selv.

Jeg vil godt høre, om ministeren har en kommentar til disse udtalelser fra Gitte Seeberg, og om de giver anledning til overvejelser i regeringen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Gitte Seeberg har da udtrykt sig på baggrund af sine ophold dernede, og hun har udtrykt sig overordentlig fornuftigt. Hun har udtrykt sig, således som hun har set tingene, så der er ikke grund til, der skulle være specielle overvejelser i regeringen.

Regeringen har tobenspolitikken. Den stiller krav til både Israel og palæstinenserne. Så det ændrer ikke noget som helst, og Gitte Seeberg lægger jo heller ikke op til, at der skal ændres noget som helst.

Det, som er det væsentlige nu, synes jeg, hvis jeg må gå videre til det væsentlige i fremdriften, er, at der er en mulighed for fra den 9. januar 2005 at få en præsident på plads, som kan gå ind i forhandlinger med Israel om Gaza. Den ene side er tilbagetrækningen, men vi er jo alle sammen interesseret i, at det foregår på en rolig og ordentlig måde. Også videreførelsen i overensstemmelse med køreplanen er vigtig, så vi får 1967-grænserne som grundlag. Der er samtidig også optræk til en fredskonference – jeg tror, man taler om den 25. januar 2005 – og Israel har altså lovet at hjælpe til med valget og er også positiv over for fredskonferencen.

Så jeg synes ikke, at situationen nu kalder på, som vi også har haft en folketingsdebat om for nylig, at vi pludselig foretager ensidige skridt over for en af parterne. Tværtimod skal vi hjælpe begge parter frem ad forhandlingssporet nu.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er jo et svar, som skuffer mig, må jeg sige, for det, som ministerens partifælle, EU-parlamentarikerens Gitte Seeberg, siger, er jo, at det er Israel, der er problemet i det her. Det, hun er rystet over, er, hvordan den israelske regering ydmyger folk og umuliggør et ordentligt liv for almindelige palæstinensere, og, som hun siger til Berlingske Tidende, at man på ingen måde efterlever køreplanen for fred.

Det er da et problem for hele den strategi, som den danske regering og ikke mindst ministeren har stået for, og derfor må det give anledning til en kommentar. Er ministeren enig med Gitte Seeberg i, at Israel ikke efterlever køreplanen for fred, at Israel er hovedproblemet, eller er ministeren ikke enig med sin partifælle i det?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan da ikke stå her og hævde, at Israel så lidt som palæstinenserne efterlever køreplanen for fred. Det har Gitte Seeberg da fuldstændig ret i. Den efterleves ikke af nogen som helst. Den er ikke kommet ret mange linjer ned på side 1 i virkelighedens verden. Det er jo det, som alle nu taler om, nemlig at den skal på plads igen. Det er derfor, at Blair er så aktiv, fordi han også bygger på køreplanen for fred. Så vi er enige om, at den skal på skinner igen. Vi har muligheden i januar. Lad os gribe den.

Kl. 12.30

Så er der det næste: om Israel er hovedproblemet. Det mener jeg er for enkelt at sige. Israel er et problem i den måde, de behandler palæstinenserne på, sådan som vi jo også har protesteret imod ved flere lejligheder. Det er en rigtig konstatering fra Gitte Seebergs side. Men til at gøre det til det eneste problem mener jeg der er langt, for Hamas har stadig væk som formål at forhindre Israels eksistens. Det er jo også derfor, Hamas ikke vil gå ind i valget den 9. januar, men har sagt til sine medlemmer, at de skal blive væk, for det er ikke en regering, der skal forhandle med Israel, Hamas vil have. De vil have en situation, hvor Israel ikke eksisterer.

Det er jo altså også et meget stort problem. Så jeg synes, vi har to store problemer og ikke kun et.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, ministeren tager for let på det her. Der er tale om en partifælle, en ganske højstående partifælle, der sidder i Europa-Parlamentet, Gitte Seeberg, som angiveligt er ven af Israel, har været i en kibbutz og kommer hjem og beretter åbenhjertet om, hvordan situationen er gået helt i hårdknude, og hvordan det er den israelske politik over for de almindelige palæstinensere, der er problemet i det her; hvordan terrorismen jo aldrig nogen sinde bliver bekæmpet, så længe små palæstinensiske børn og unge mennesker kan se deres forældre blive ydmyget gang på gang af israelske sikkerhedsfolk, af en mur, der bliver bygget hen over deres jord, og som mangler muligheder for at få en fremtid.

Derfor er det jo meget fundamentalt, at det her ikke kun handler om tilbagetrækning fra Gaza, det handler om hele Vestbredden, som skal være grundlaget for en fremtidig palæstinensisk stat.

Ministeren kommer for let om ved det her, og jeg vil godt opfordre til, at man tager den rapport, som jeg kan forstå at Torben Lund og Gitte Seeberg har skrevet, alvorligt, og at man også går ind med en kraftig kritik af den israelske politik.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes faktisk ikke, det er fair, at hr. Holger K. Nielsen står her og prøver at få det til at se ud, som om vi ikke tager det alvorligt, og at Gitte Seeberg og jeg skulle være uenige.

Vi er enige om, at behandlingen af palæstinenserne ikke er god. Jeg er også enig i, at ydmygelser skaber vrede, frustration og også kan gøre folk til redskaber for terroristerne. Vi har jo set, hvordan børn, store knægte er blevet anvendt – uden at vide, hvad de er blevet anvendt til – som selvmordsbomber og så er blevet opdaget på kontrolstationer. Det er da en kynisk udnyttelse af ydmygelsen fra den anden side.

Derfor er der faktisk to parter i det, og det er derfor, man har en mellemøstpolitik, der går på to ben.

Det, jeg vil nu, er faktisk at se frem og gribe de muligheder, der er, støtte den palæstinensiske autoritet til at få så god og rolig en afvikling af valget som overhovedet muligt, som kan danne basis for fredskonferencen den 25. januar, så vi kommer på sporet igen.

For det er da fuldstændig rigtigt, at ydmygelsen af de enkelte palæstinensere ikke er tillidskabende, men det er heller ikke tillidsskabende,

at man armerer sent udviklede børn med bomber og sender dem over en kontrolpost og håber på, at de får sprængt noget i luften på Israels side. Det er en udnyttelse, som også er vederstyggelig.

Der altså to sider af det her, og så længe ekstremisterne kommer til at sætte dagsordenen, bliver det bare værre og værre. Det, det drejer sig om, er at få de moderate på begge sider til at gå ind og blive stærke nok til at lave den fred med to stater, som er nødvendig.

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen for et sidste spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er enig i, at det ikke skal være ekstremister, der sætter dagsordenen, men hovedproblemstillingen er jo her, at også Sharonregeringen hører til den ekstremistiske fløj i det her. Det er det, der er hovedproblemstillingen. Det drejer sig ikke om Hamas på den ene side og så nogle fanatiske israelere på den anden side. Det handler om den israelske regering, som er en del af de meget ekstreme i den her sag, og det er jo det, som Gitte Seeberg påpeger.

Vi skal tage afstand fra Hamas og selvmordsbomber, ja, men vi er jo også nødt til at have som udgangspunkt, at små børn ikke bliver selvmordsbombere, hvis der ikke er nogen grund til det. Det, som Gitte Seeberg påpeger, er de her daglige ydmygelser, som Sharonregeringen har givet anledning til og har ansvaret for, og at det er dem, som skaber den fortsatte terrorisme og umuliggør en ordentlig fredsløsning.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er altså stadig væk futilt at prøve at lave en modsætning mellem Gitte Seeberg og mig, for vi er enige om, at ydmygelsen af palæstinenserne sandelig ikke er fremmende, og at den ikke må finde sted. Det er vi fuldstændig enige om, og vi har også protesteret over for Israel ved forskellige lejligheder.

Men det, jeg godt vil fastholde, er altså at udnytte det her konstruktivt, og det er, at Sharon – uanset hvad man måtte mene om ham – jo faktisk er manden, der har lagt op til at lave den første tilbagetrækning fra Gaza, dvs. den første aflevering af et besat område. Der er planer og overvejelser i gang om en samlingsregering med den tidligere udenrigsminister, Peres, og Arbejderpartiet.

Der er altså en masse ting i gang nu, som kan ændre det i den positive retning, og det er det, jeg bare prøver at sige til hr. Holger K. Nielsen. Det er det, jeg agter at udnytte, det momentum, for at se fremad.

Men det er heller ikke så enkelt, at ydmygelse skaber terrorister. Det gør, at de målrettede terrorister får flere, de kan udnytte. Og de ville være terrorister, uanset om ydmygelsen var der eller ej, for de ville være det, lige så lang tid som Israel eksisterer – for de vil have Israel i havet. Og det vil vi ikke, vi vil have en fred, hvor begge eksisterer fredeligt side om side som suveræne lande.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 32

Jørn Jespersen (SF):

I en række annoncer i de store morgenaviser kan man se udenrigsministerens partifælle Gitte Seeberg – det er hende igen – optræde med nogle budskaber fra Mellemfolkeligt Samvirke under overskriften »Vi gør en forskel«. Og så står der nedenunder: »Ulandsbistand virker«.

Nu fremgår det ikke helt tydeligt af annoncerne, om det »vi«, der gør en forskel, er medlemmerne af Mellemfolkeligt Samvirke, eller om »vi« er medlemmer af Det Konservative Folkeparti. Men jeg vil da godt spørge, om udenrigsministeren er enig i udsagnet om, at ulandsbistand virker. Er udenrigsministeren enig med sin partifælle om, at ulandsbistanden rent faktisk virker og har en positiv effekt?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, det er der da ikke nogen som helst tvivl om, ellers ville vi jo smide 12 mia. kr. af skatteborgerens penge ud af vinduet, og det kunne vi da ikke drømme om. Ulandsbistanden virker.

Vi talte om Palæstina før, hvor vi har kommuneprojekter, Gazaprojekter, og hvor jeg også synes man skal gå ind og prøve at støtte den palæstinensiske autoritet, så den kan få en rolig start på sin nye tilværelse. Så selvfølgelig virker ulandsbistanden da.

Vi har også det arabiske initiativ, hvor vi også er med til at prøve at undgå ekstremisme og terrorisme ved at gå ind i samarbejde med moderate lande, som vil reformere.

Jeg er godt klar over, hvad det næste spørgsmål vil blive fra hr. Jørn Jespersen, og det kan

han så få lov at stille, men der er naturligvis ikke tvivl om, at ulandsbistanden virker.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan godt regne ud, at udenrigsministeren er klar over det næste spørgsmål, men for god ordens skyld skal jeg jo stille det.

Jeg er glad for, at vi er enige om, at ulandsbistanden rent faktisk virker. Det er jo ikke helt banalt, for der har været mange røster fremme om, at det ikke gør den store forskel, vi får alligevel ikke så meget for pengene, og at Danmark ikke kan frelse hele verden osv. Det er jo også en del af baggrunden for, at den nuværende regering har skåret så voldsomt ned på ulandsbistanden, som den har.

Men vi er altså enige om, at den virker, at den har en positiv effekt. Så er spørgsmålet: Hvilke ambitioner er der fra den konservative side i regeringen om at øge bevillingerne til ulandsbistanden, sådan at man helt eller delvis kunne få rettet op på de nedskæringer, der har været, og begynde at indtage en ledende position i verden, som Danmark tidligere har haft med hensyn til bevilling af ulandsbistand?

Hvad er den konservative ambition på ulandsområdet, når vi nu er enige om, at det har en positiv effekt?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det har en positiv effekt. Det er også med til at bekæmpe – og det er jo hovedformålet – fattigdommen. Det er klart, at det kan Danmark jo ikke gøre alene, men vi kan sætte ind de steder, hvor vi kan, og der har vi også fået rigtig gode resultater.

Selv lagde jeg jo for med at sige, at vi skal gøre noget mere for kvinderne, uddannelsen af dem, vi skal inddrage kvinderne i samfundsprocessen og lave ekstraordinære kvindeprogrammer. Det lægger jeg meget vægt på. Vi skal også have udviklet deres mulighed for erhverv, jobskabelse.

Når man tænker på, hvor mange nye mennesker der kommer til i Afrika f.eks., så er det jo meget vigtigt, at der kommer en økonomisk udvikling. Jeg har lige siddet her i torsdags og skrevet under på en samarbejdsaftale med den Afrikanske Union, hvorunder også ligger aftaler med de regionale organisationer, for at få udviklet dem. Og vi giver jo også støtte til dem, for at de også kan være fredsskabende i områderne. Fred er jo forudsætningen for udvikling. Så det er vi enige om.

Vores ambition er naturligvis, at vi skal ligge i førerfeltet. Den nedskæring, der fandt sted, var en engangsnedskæring. Siden har vi, som vi havde meddelt vælgerne – så det har der været valgkamp om – fastholdt PL-reguleringen, således at der hele tiden kommer nye midler ind i ulandsbudgettet. Og den PL-regulering betyder jo altså så også, at intet er blevet skåret ned på grund af budgetforholdet, efter at engangsnedskæringen fandt sted.

Jørn Jespersen (SF):

Jo, men kan udenrigsministeren ikke godt forstå, at nogle måske synes, at det lidt er et dobbeltspil fra konservativ side, at man på den ene side accepterer meget store nedskæringer af ulandsbistanden på mere end 2 mia. kr., som er fastholdt og bliver ved og bliver ved og bliver ved at blive videreført i finanslovene, samtidig med at man ser fremtrædende konservative optræde med et budskab i de store aviser, der hedder: »Ulandsbistand virker« og »Vi gør en forskel«?

Kl. 12.40

Hvis det skal tages for pålydende, er det jo en meget negativ forskel, Det Konservative Folkeparti har gjort på det område, fordi man har medvirket til store nedskæringer.

Derfor er spørgsmålet igen: Er der i virkeligheden ikke andre ambitioner i Det Konservative Folkeparti end at fastholde det nedskårne budget? Har man ingen ambition om at genoprette det? Har man ingen ambition om at genindføre den miljøbistand, som derudover er skåret ned, selv om det var den nuværende udenrigsminister, der som miljøminister skrev under på Danmarks vegne? Har man ingen ambition om at friholde den fattigdomsorienterede ulandsbistand fra udhulingen i form af, at man giver bevillinger til bekæmpelse af terror? Er der ingen ambitioner ud over det, der ligger nu?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Som jeg sagde før, så ligger Danmark i førerfeltet, og vores ambition er, at vi skal forblive i førerfeltet. Der ligger vi sammen med fire andre lande, flere er der ikke i verden.

Vi sagde til vælgerne før sidste valg, at der var brug for den nedskæring på halvanden milliard, bl.a. for at få gennembrud på hospitalerne, på ventelisterne osv. Så der var intet skjult.

Derefter har vi jo så fastholdt det niveau, vi var på, dvs. med PL-reguleringen, og det vil så sige, at intet derefter er fjernet, fordi der mangle-

de penge, eller fordi der er blevet skåret yderligere.

Der er blevet ændret på grund af prioriteringer, som hr. Jørn Jespersen var inde på, terrorbekæmpelse, menneskerettigheder osv., som vi har opprioriteret, ligesom vi også har opprioriteret de seneste budgetter, f.eks. miljøbistanden.

Terrorbekæmpelsen mener jeg ikke er fremmed for fattigdomsbekæmpelse. Jeg mener, at de største ofre for terroren, når man får en stat til at bryde sammen, faktisk er de fattige. Det er deres skolevej, der ikke er der, det er deres tog, der ikke er der, busser, der ikke er der, det er deres infrastruktur, der ikke er der, det er deres vandforsyning, som sprænges i luften, det er deres skoler, som ikke kommer til at fungere.

Så jeg mener, at terrorbekæmpelse faktisk også er at gøre det muligt for de fattige at få en eksistens og et arbejde, som kan gøre, at man kan komme ud af fattigdommen.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Jespersen for et sidste spørgsmål.

Jørn Jespersen (SF):

Men det vil altså sige, at når fru Gitte Seeberg optræder med udsagnet »Vi gør en forskel«, så er den forskel ikke større, end at man fastholder det nedskårne budget og fra konservativ side ikke har ambitioner om andet end at fastholde det nedskårne budget.

Man accepterer en fortsat udhuling af det nedskårne budget, fordi der går midler til terrorbekæmpelse – det har aldrig været meningen med den fattigdomsorienterede bistand – og fordi man nu i OECD forhandler om at få nye kriterier, der gør, at man også kan bevilge penge til Irakkrigen ud af ulandsbudgettet, og man har heller ingen ambitioner om at få genindført den særlige miljøbistand, som den nuværende udenrigsminister selv skrev under på i 1992.

Så det der udsagn, »Vi gør en forskel«, er til at overse. Er det rigtigt, at man skal forstå udsagnet fra konservativ side på den måde?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vi gør da en forskel. Vi gør da en forskel med den ulandspolitik, vi fører, hvor vi også tillader os at prioritere og ikke bare levere på samme måde som sidste år. Vi har også prioriteret sektorstøtte til sundhedsberegninger end tidligere, således at sundhedssektoren blev mere suveræn i de lande, vi støttede. I stedet for at vi gik ind og gav

målrettet projektstøtte, gav vi til sektoren, således at sygdomsbekæmpelse, hiv-bekæmpelse kunne finde sted over et samlet og over et større område end ved enkeltprojektet.

Så selvfølgelig foretager vi da hele tiden ting, der gør en forskel.

Der vil jeg godt understrege igen, at terrorbekæmpelse opfatter jeg faktisk ikke som fjernet fra fattigdomsbekæmpelse. Hvis et land rammes af terror, som f.eks. da man bombede et hotel i Kenya, hvad forsvinder så? Arbejdspladserne til alle dem, der bor i nærheden, tjenerne, hele restaurationen, hotellet. Så kan man bryde sig om det eller ej, men det betyder da, at en masse arbejdspladser forsvinder på grund af terrorister, som synes, det har været interessant at gå ind og lave terror der.

Tag Bali. Hvor mange lokale blev ikke fattige af balibomberne, fordi turisterne blev væk?

Så jeg kan ikke rigtig acceptere, at det er fjernet fra fattigdomsbekæmpelse.

Hvis vi skal have fattigdomsbekæmpelse, så skal der også være mulighed for at arbejde sig ud af fattigdommen med støtte og hjælp, og der er det altså vigtigt, at man hegner ind og beskytter imod terrorisme.

Formanden:

Den sidste, der har spørgsmål til udenrigsministeren, er hr. Peter Skaarup.

Spm. nr. US 33

Peter Skaarup (DF):

I år 2000 havde vi her i Folketinget en meget omfattende debat om Mellemøsten, og der var enighed om i flere partier, at den vedtagelse, som debatten mandede ud i, stort set kun kritiserede den ene part i Mellemøstkonflikten, nemlig Israel.

Det blev lavet om under den nye regering. Og i 2002 havde vi en forespørgselsdebat, hvor man meget klart sagde, at vi er nødt til at kritiserer begge parter, når der er brug for det. Jeg tror, at udenrigsministerens udtryk var noget i retning af, at man går på to ben i mellemøstpolitikken.

Kl. 12.45

Nu kommer så de udtalelser fra det konservative medlem af Europa-Parlamentet, fru Gitte Seeberg, som en noget stor overraskelse for os alle sammen, fordi fru Gitte Seeberg jo åbenbart har ændret opfattelse, som hun selv udtrykker det, og hun er mere kritisk, som hun siger, end

sine partifæller p.t., men jeg har også været der, siger hun.

Det er jo lidt overraskende, at man i den grad nu kun vil kritisere den ene part igen, nemlig Israel. Og derfor er det, at jeg spørger udenrigsministeren: Kan vi være sikre på, hvad regeringen, hvad Det Konservative Folkeparti, står for? Er det den linje, man fører i Europa-Parlamentet, eller er det den linje, som jeg har hørt for lidt siden udenrigsministeren give udtryk for her i Folketinget?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes ikke, man kan tage fru Gitte Seebergs interview, som om det er hele sandheden omkring problematikken. Det giver hun det jo heller ikke ud for.

Hun har været nede at se på de palæstinensiske områder og giver udtryk for den oplevelse, hun har haft, og den kritik, denne oplevelse har givet anledning til.

Det betyder ikke, at hun har forladt tobenspolitikken. Jeg synes også, at det fremgår af Ekstra Bladet i dag, at hun stadig væk bekender sig til den. Men hun har jo ret til, når hun har været nede at se det palæstinensiske område, så at udtrykke sig om det palæstinensiske område.

Den konservative politik har jeg også prøvet at beskrive for hr. Holger K. Nielsen. Der er ikke nogen tvivl om, at den jo netop går ud på at stå på to ben og markere, at både palæstinenserne og israelerne skal levere, for man kan få en fred, og skal befri sig for ekstremisterne. Det er klart: Israel skal levere besatte områder tilbage, og palæstinenserne skal overbevise Israel om, at de ikke sender selvmordsbombere ind for at smide Israel i havet. Det er dér, balancen skal ligge.

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan da kun være enig med udenrigsministeren i, at der er en balance i de her ting, og foretager den ene part aggressive handlinger, så skal vi jo selvfølgelig kritisere den, foretager den anden part aggressive handlinger, terrorisme, så skal vi jo selvfølgelig kritisere det. Det siger sig selv. Men det er bare ikke det, fru Gitte Seeberg siger.

Fru Gitte Seeberg siger, at hun har ændret opfattelse af Mellemøstkonflikten, og hun siger i det telegram fra Ritzau Bureau i går, den 6. december, kl. 14.44: Det er et stort problem, at man på ingen måde efterlever køreplanen for fred. Det siger hun med henvisning til israelernes andel af problemerne.

Hun siger ikke på noget tidspunkt i denne her artikel eller i det her telegram, at palæstinerne begår fejl. Hun kritiserer ikke de terrorhandlinger, som jo har gjort, at Israel også nødvendigvis har måttet forsvare sig. Hun kritiserer ikke, at palæstinerne heller ikke har efterlevet køreplanen for fred. Problemet er jo netop, at begge parter ikke har efterlevet køreplanen for fred på alle punkter.

Så jeg synes, der er brug for, at man får klarhed over, om det er den ændrede holdning, som Gitte Seeberg giver udtryk for, der er konservativ politik, eller om det er udenrigsministerens holdning, der er givet udtryk for i Folketinget.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er jo ingen tvivl i mit sind om, at det er udenrigsministerens holdning, som for øjeblikket dækker regeringen og Det Konservative Folkeparti, og det er tobensstrategien.

Men det betyder jo selvfølgelig også, at hvis man har nogle oplevelser, som fru Gitte Seeberg jo har haft og korrekt har set, at der foregår ting over for palæstinerne, som vi ikke bryder os om, jamen så har hun jo lov at beskrive dem, for det var det, der var opgaven for hende. Det var at se, hvordan palæstinerne levede.

Jeg er sikker på, at hvis man lavede et mellemsteninterview med fru Gitte Seeberg, så ville hun også være for tobenspolitikken; det synes jeg også jeg kan læse af avisen i dag. Så der er ikke tvivl om vores holdning dér.

Og der vil jeg stadig væk sige, at vi skal benytte den mulighed, der nu er i januar måned. Det er jo også derfor, jeg ikke – og det var vi også enige om, da vi havde det i Folketingssalen her for nylig – overhovedet mener, at man skal sidde og diskutere sanktioner, som der var stillet folketingsbeslutningsforslag om, mod Israel, for en sådan ensidig politik vender jeg mig imod, og det har jeg gjort hele tiden.

Det er slet ikke tidspunktet nu. Tidspunktet nu er til at opmuntre parterne, for det er jo rigtigt, at køreplanen ikke er blevet efterlevet. Den startede pænt, og så gik den kraftigt i stå. Den startede med at gå i stå på grund af selvmordsbomberne, og så er det jo så den negative spiral, der har kørt hele tiden.

Der drejer det sig nu om at få tilliden genskabt, og det er det, vores bestræbelser går ud på, og det drejer sig om begge parter. Har man kun én part i kikkerten, har man ingen indflydelse.

Peter Skaarup (DF):

Ja, jeg må jo selvfølgelig sige, at jeg er enig med udenrigsministeren i, at det drejer sig at finde nogle løsninger på det her, og der synes jeg ikke, at det virker særlig befordrende, hvis konservative politikere, uanset hvor de i øvrigt sidder, kommer med meldinger om, at det hele udelukkende er den ene parts skyld, og at der er grund til at kritisere Israel, som fru Gitte Seeberg gør.

Kl. 12.50

Men jeg er tilfreds med, at udenrigsministeren har sagt, at konservativ politik og regeringens politik her i Folketinget er i overensstemmelse med bl.a. det forslag til vedtagelse, der blev vedtaget i Folketinget 24. januar 2002, hvori man klart sagde, at der er problemer på begge sider i konflikten, og at det handler om at finde nogle løsninger på de problemer, der er.

Men vi kan bare være bekymrede for, at der sidder konservative repræsentanter rundt omkring i verden, nu her i Europa-Parlamentet, som ikke kan se de problemer, der er ved den palæstinensiske terrorisme, der udføres, som bl.a. har betydet, at Hamas er kommet på EU's terrorliste og også på den amerikanske terrorliste.

Det er jo et problem, at de, der repræsenterer palæstinerne på fremtrædende plads, i den grad har stået bag terrorisme og stadig væk gør det. Der vil jeg godt spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren ikke er enig i, at vi her har et af de store problemer i konflikten, nemlig den terrorisme, som går ud over almindelige mennesker, som ikke har andel i krig overhovedet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Terrorismen er jo utrolig destruktiv. Den udøves selvfølgelig af et lille mindretal, men den rammer jo det store flertal, den rammer hele samfundet, den lammer samfundet. Jeg kan huske, da vi var til kvartetmødet under vores formandskab, jeg tror, det var i august måned, den 17. august, eller var det den 17. september. Der blev jeg så mødt i forhallen i New York med meddelelsen om, at der var røget en selvmordsbombe i Israel, hvortil jeg sagde: Ja, selvfølgelig. For der var nogle, der ville forhindre, at kvartetten nåede frem til at lave en køreplan, og derfor smed de en bombe, således at de fik sprængt køreplanen.

Så der er kræfter hele tiden, der forhindrer den fred. Det er derfor – ja, jeg holder meget af Rabins udtryk – at man skal forhandle, som om

der ikke var terrorisme. Man skal bekæmpe terrorisme, som om der ikke var forhandlinger. Terroristerne må ikke afgøre, om man kommer videre. Og det er så mit håb, at man kan udnytte situationen nu.

Nu er det altså to ledere fra den palæstinensiske side, som der er almindelig tillid til. Og så vil jeg også minde om, at vi jo stoppede bevillingen i regeringen, da vi startede – og det var hr. Skaarup jo enig i dengang – til det palæstinensiske selvstyres sikkerhedsstyrker, fordi vi ikke havde tillid til dem under Arafat. Nu håber jeg, vi er i en ny situation.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål fra hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil bare endnu en gang konstatere, at jeg kan se en afgrundsdyb forskel mellem det, som udenrigsministeren siger her i Folketinget, og så det, der bliver sagt fra De Konservative i Europa-Parlamentet.

Det, at man tager ned, som fru Gitte Seeberg har gjort, for at se på palæstinenserne leveforhold, synes jeg jo ikke er nok. Der bør man se på, hvordan israelernes leveforhold er, hvor de hele tiden er plaget af faren for terrorisme, men man skal selvfølgelig også se på palæstinenserne leveforhold, og hvad vi kan gøre for at hjælpe dem i den svære situation, som de jo er i, det er klart.

Men den ensidighed, der udvises her, er meget problematisk. Og der vil jeg da opfordre udenrigsministeren til at tage en snak med fru Gitte Seeberg, for Folketingets Udenrigsudvalg har jo også været på besøg i området og set begge dele af konflikten, begge områder, både det israelske og det palæstinensiske, og der konstateret, at den politik, som regeringen fører, som vi støtter i Dansk Folkeparti, nemlig at man går på to ben, er den rigtige, og at man kritiserer begge parter, når der er brug for det.

Så var det ikke en idé, at man holdt et lille møde her op til jul hos De Konservative og fandt ud af, hvad man egentlig mener?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er ikke tvivl om, hvad vi i Det Konservative mener. Det har vi også beskrevet i Folketingssalen i dag, og jeg er helt sikker på, at fru Gitte Seeberg er enig i det. Det synes jeg også jeg kan

læse, når hun siger, at hun også går ind for tobenspolitikken, som vi lancerede, da vi trådte til.

Så vil jeg godt, for det er jo sidste svar, jeg skal give, kvittere for, at hr. Skaarup siger, at vi også skal gøre, hvad vi kan, for at hjælpe palæstinenserne i den svære situation. Og der mener jeg faktisk, vi er i en situation nu, hvor det er helt afgørende, at palæstinenserne, den nye ledelse, kan vise nogle resultater, som gør, at man i den almindelige palæstinensiske befolkning kan se, at man får noget ud af forhandlinger, og at bomberne forhindrer, at man får noget ud af det. Det vil jeg godt kvittere for, det synes jeg var et meget rigtigt synspunkt.

Og så vil jeg til sidst fastslå igen: Det er ekstremisterne, bosættterne, som ikke vil aflevere land, og det er Hamas, som ikke vil acceptere Israel, som er de to hovedproblemer. Og hvis vi nu virkelig med en Sharon/Perez-konstruktion og med den nye konstruktion hos palæstinenserne kan få en fremdrift, muligvis til sidst gennem fredskonferencen, der også bygger på køreplanen, den 25. januar, så synes jeg faktisk, at vi når et stykke vej, og det er det, jeg vil koncentrere mig om. Men der er ikke nogen tvivl om vores politik.

Formanden:

Tak til udenrigsministeren.

Så er der et spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren fra hr. Arne Toft, og for at vi når igennem så mange spørgsmål som muligt, så vil jeg begrænse antallet af spørgsmål til to.

Kl. 12.55

Spm. nr. US 34

Arne Toft (S):

Nu er forslagene til den nye struktur sendt til høring. Selv om det kan føles som meget kort tid, 5 uger, så kan man vel godt blive enige om, at det jo er trist ikke alene for os i Folketinget, men også trist for kommunerne, at vi ikke blev enige, således at det var et fælles Folketing, der stod bag de forslag her.

Ministeren har sagt flere gange, at det kun var, jeg tror, han har brugt udtrykket et mulehår fra, at man var blevet enige. Vil ministeren bekræfte, at grunden til, at man ikke blev enige, var, at ministeren ikke ville eller kunne fortælle, hvad det her kom til at koste, før man kendte danmarkskortet?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte.

Arne Toft (S):

Det var da en erkendelse. Jeg vil godt spørge ministeren: Nu her ved udgangen af året kender vi danmarkskortet. Vil ministeren så oplyse, hvad strukturreformen kommer til at koste, eventuelt hvilken besparelse der er? Vil ministeren fortælle, om det er sandt, at kommunerne får låneadgang til det, det kommer til at koste, og hvor mange år man kan få låneadgangen i, altså hvor mange år man har til at betale tilbage i?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne over for hr. Arne Toft bekræfte, at når vi har kommunelandskortet på plads i løbet af foråret og også kender den endelige lovgivning, sådan som regeringen lægger den frem i Folketingssalen den 26. januar, så er der et grundlag for at bede Finansieringsudvalget om at komme med nogle opspil til, hvordan vi får finansierings- og udligningssystemet til at hænge sammen med den nye opgavefordeling, men selvfølgelig også med et grundlag for, at man ude kommunerne kan planlægge, hvordan man kommer i mål med den her reform, så det koster mindst muligt.

Det er oplagt, at der er engangsomkostninger, selvfølgelig er der det, men der er altså også gevinster på sigt. Lad mig bare pege på, at hvis vi alene ser på den besparelse, der ligger ved en reduktion i byrådsvederlag som følge af færre kommunalpolitikere, så taler vi altså på sigt om en besparelse i størrelsen 271 mio. kr. om året. Det er en besparelse, som hvis man lånte pengene over 10 år ville kunne forrente et lån på 2,3 mia. kr.

Så det er bare lige for at anskueliggøre, at der altså også knytter sig nogle gevinster til denne her reform, som faktisk kan være med til at finansiere nogle af de omkostninger, der selvfølgelig vil være ved at indføre et nyt kommunestyre.

Formanden:

Så går vi videre til spørgere til undervisningsministeren. Fru Louise Frevert – også her maks. to spørgsmål.

Spm. nr. US 35

Louise Frevert (DF):

De sidste 24 timer har jo været præget af en meget stor debat. Der er fremkommet en nedslående rapport om skoleelevernes kundskaber, der viser, at de specielt i Danmark er yderst ringe, og der har ministeren jo været ude at melde, at ministeren gerne vil have nogle obligatoriske test.

Nu vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren egentlig mener, at test alene kan gøre det. For når man så kigger på, hvad der egentlig også står i resumeet i PISA-undersøgelsen, så er det jo ikke bare testene, som man skal til at kunne bruge, det er jo også et spørgsmål om disciplin. For eleverne påpeger selv, at der er støj og uro i timerne, og det vil jeg jo læse, som om man egentlig trænger til at få en opstramning på det disciplinære område i folkeskolen.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Fru Louise Frevert har naturligvis ret i, at det ikke alene drejer sig om indførelse af test i folkeskolen. Der er mange andre elementer, som vi også skal bringe i spil for at sikre, at vi får en endnu bedre folkeskole end den, vi har, så vi er sikre på, at folkeskolen kan bidrage til at bryde den negative sociale arv, hvilket vi endnu en gang med PISA-undersøgelsen har fået understreget at den danske folkeskole ikke medvirker til.

Der er jeg af den helt klare opfattelse, at test netop bidrager til at identificere de børn, som har læringsvanskeligheder i skolen, og at skolen dermed får en forpligtelse til at indrette undervisningen sådan, at alle børn får mulighed for at nå de mål, som vi i fællesskab har opstillet for skolens undervisning.

Kl. 13.00

Så nævner fru Louise Frevert et andet tema, som jeg ligeledes er enig med fru Louise Frevert i også spiller en meget væsentlig rolle, nemlig disciplin eller måske nærmere mangelen på samme.

Det er jo jo mægtig interessant i den PISA-undersøgelse, som blev offentliggjort i går, at vi oplever elever i matematik pege på, at det er et problem for undervisningen, at der er for meget uro i klassen. Det er altså elevernes egen vurdering, at de ville kunne nå et højere fagligt mål, hvis der var en bedre undervisningssituation, et bedre undervisningsmiljø, og der peger de på

den manglende ro i klassen. Så deri er jeg helt enig med fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Ja, det kan da glæde mig meget, at ministeren er enig, og jeg håber da også, at vi i fremtiden kan komme overens i fælles forståelse om, hvad vi så med fælles fodslag kan gøre.

Men når det så er sagt, har jeg ikke kunnet se i dagens aviser og har ej heller hørt fra ministeren, hvad ministerens intentioner rent tidsmæssigt og økonomisk er med de her test, som ministeren har tænkt sig at indføre som obligatoriske, for hvis ministeren mener, at der skal være obligatoriske sprogtest for alle børn i indskoling, så kan jeg da godt se, at det ikke alene vil være en tidrøver, men så sandelig også en økonomisk bet for selve skolevæsenet, for skal tiden tages fra den elementære undervisningstid, eller har man tænkt sig fra regeringens side at skaffe ekstra ressourcer til lige netop denne her del af ministerens forslag?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

For så vidt angår mit forslag om en obligatorisk sprogscreening af alle børn før skolestart, så betyder det selvfølgelig, at der skal tilføres flere midler, så skolerne kan gennemføre en sådan screening af alle børn, og det vil der så også blive taget vare på.

Med hensyn til de test, som drejer sig om selve skoleforløbet, forholder det sig jo sådan, at i henhold til folkeskolelovens § 13, stk. 2, er skolen allerede i dag forpligtet til at lave en løbende evaluering med det formål at sikre, at eleverne har et udbytte af undervisningen. Det er til understøttelse af den løbende evaluering, hvor vi ønsker at skabe sikkerhed for, at vi får en målrettet evalueringskultur i folkeskolen, at vi udarbejder de test, som blev nævnt i mit udspil i går ved offentliggørelsen af PISA-rapporten.

Jeg tror, vi i løbet af dagen i dag får lejlighed til at få en måske lidt bedre diskussion omkring mit udspil som opfølgning på PISA-rapporten, for dels er der meget støj her, dels er taletiden ufatteligt kort.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Spørgetiden er hermed slut, og vi stemmer om 1 minut. Det vil sige, at man lige har mulighed for at komme på sin plads.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 2 [afstemning]:

Forespørgsel til kirkeministeren [om folkekirkens stilling efter grundlovens § 4].

Af Jesper Langballe (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/10 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 19/10 2004. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 3/12 2004. Forslag til vedtagelse nr. V 16 af Jesper Langballe (DF), Birthe Rønn Hornbech (V) og Knud Erik Kirkegaard (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Jann Sjursen (KD), Karen J. Klint (S) og Niels Helveg Petersen (RV). Forslag til vedtagelse nr. V 18 af Lene Garsdal (SF) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)).

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Kl. 13.05

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 16 af Jesper Langballe (DF), Birthe Rønn Hornbech (V) og Knud Erik Kirkegaard (KF) (*se side 2412*) vedtoges med 58 stemmer (V, DF og KF) mod 54 (S, SF, RV, EL og KD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Jann Sjursen (KD), Karen J. Klint (S) og Niels Helveg Petersen (RV) (*se side 2413*).

Forslag til vedtagelse nr. V 18 af Lene Garsdal (SF) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) (*se side 2424*).

Hermed sluttede forespørgslen.